

کارگران عقب نمی نشینند

بازداشت مددی در مصاحبه با مسئول روابط عمومی سندیکای شرکت واحد

غزال آزادفر

دوشنبه نهم دی ۱۳۸۷

ابراهیم مددی، نایب رییس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، بعد از ظهر روز شنبه در اداره کار شمال تهران، برای چندمین بار در سالیان اخیر بازداشت سعید ترابیان، مسئول روابط عمومی و عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد شد. اتوبوس رانی تهران، در گفت و گوبا "روز" می گوید: این برخوردها هیچ تاثیری بر کارگران و فعالان کارگری نداشته است و آنان برای رسیدن به حقوق شان یک قدم هم عقب نخواهند

نشست. نایب رییس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران از معدود کارگران اخراجی این شرکت بود که دیوان عدالت اداری کشور با نقض حکم اخراج، به بازگشت به کار او رای داده بود.

به گفته برخی از تحلیلگران، بازداشت ابراهیم مددی در روز شنبه و محسن حکیمی و بیژن امیری، دو فعال کارگر دیگر در تهران، همراه با احضار شماری از فعالان کارگر توسط وزارت اطلاعات، به منزله آغاز موج جدید برخورد با فعالان کارگری از سوی دستگاه های امنیتی و قضایی است؛ برخوردهایی که با رشد اعتراضات کارگری در شهرهای مختلف ایران در ارتباط مستقیم قرار دارد. متن مصاحبه با ترابیان در پی می آید.

نحوه بازداشت ابراهیم مددی به چه صورت بوده است و آخرین خبر از وی چیست؟

ابراهیم مددی که بعد از اعتراضات صنفی سال ۱۳۸۴ کارگران شرکت واحد بازداشت و بعد از تحمل دو ماه زندان آزاد شده بود، در سال ۱۳۸۶ در شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب تهران محاکمه شد. بعد از دو ماه، حکم سه سال و نیم زندان برای آقای مددی صادر کردند و به دلیل اینکه هیچ نسخه ای از این حکم به وی تحویل داده نشده بود، ولذا او در انتظار این حکم بود، قاضی دادگاه عدم اعتراض ابراهیم مددی را به منزله قبولی حکم از سوی او دانست و حکم برای اجرا به اداره اجرای احکام فرستاده شد. پس از آن، آقای مددی در اداره کار شمال تهران، در میدان اقدسیه، توسط ماموران لباس شخصی بازداشت شد.

آیا شما و یا خانواده آقای مددی از مکان نگهداری و دلیل بازداشت او اطلاع دارید؟

تا جایی که خبر داریم، آقای مددی روزیکشنبه از پایگاه یکم پلیس امنیت به دادسرا منتقل شدو پس از آن، او را به زندان اوین منتقل کرده اند.

به جز بازداشت آقایان مددی، حکیمی و امیری، بازداشت و یا احضارهای دیگری نیز صورت گرفته است؟

اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد از طریق تماس تلفنی احضار شده اند که در پاسخ گفته شده است که تنها با دریافت احضاریه های کتبی، خود را معرفی خواهند کرد، اما تا به امروز هیچ احضاریه کتبی به دست کسی نرسیده

است.

در هفته های اخیر، فشار امنیتی و قضایی بر روی فعالان کارگری در ایران شدت گرفته است. شما دلیل آن را چه می دانید؟ آیا این ارتباطی با تشدید بحران اقتصادی و رشد اعتراض های کارگری در ایران نیز دارد؟ این فشارها، کار امروز و دیروز نیست. از زمانی که کارگران به حقوق خود آشنا شده اند و داشتن تشکل مستقل کارگری و نماینده واقعی را حق مسلم خود میدانند و برای متحد شدن به این سو در حرکت هستند، این فشارها شدت گرفته است. در عین حال، به خاطر نارضایتی ها از قبیل دستمزدهای پائین، کم شدن توان خرید کارگران، گران شدن اجاره بهای مسکن و و اخراج های بی دلیل شاهد اعتراضات فراوان در کشور و روی آوردن شمار هر چه بیشتری از کارگران به تشکلهای مستقل کارگری هستیم که این موضوع نیز باعث شده است فعالان کارگری تحت فشار مضاعف قرار گیرند. اما خوشبختانه این موارد هیچ تاثیری بر کارگران و فعالان کارگری نداشته است و آنان برای رسیدن به حقوق شان یک قدم هم عقب نخواهند نشست.

انتظار فعالان و تشکلهای کارگری در ایران از اتحادیه های بین المللی کارگری و سازمان های بین المللی در ارتباط با اوضاع جاری چیست؟ و آیا فکری کنید که اعتراض های بین المللی به بازداشت ها یا احضارهای فعالان کارگری در ایران تا چه اندازه می تواند مثر و موثر واقع شود؟

اعتراض به این برخوردهای امنیتی و قضایی، یکی از اصلی ترین خواسته های فعالین کارگری است. به ویژه که جمهوری اسلامی ایران باید پایبند مقوله نامه های بین المللی باشد که آنها را پذیرفته است. مسئولان جمهوری اسلامی ایران باید این نکته را در نظر بگیرند که کارگران به جز یک زندگی شرافتمندانه، چیز دیگری نمی خواهند، اما نه تنها با این کمترین خواسته ها هم موافقت نمی شود، بلکه جلوی این درخواست قانونی گرفته می شود. به نظر من، و با توجه به موارد پیشین، حمایت ها و همبستگی بین المللی می تواند کارگران ایران را در رسیدن به اهدافشان کمک کند.

غزال آزادفر

سایت روز

دوشنبه ۹ دی ۱۳۸۷ [۲۰۰۸، ۱۲، ۲۹]